

S A N

u vrime Svecsánoga Uvoda
Prisvitloga, i Priposhovánoga
Gospódina

PAVLA SUCSICHA

od Paesér,

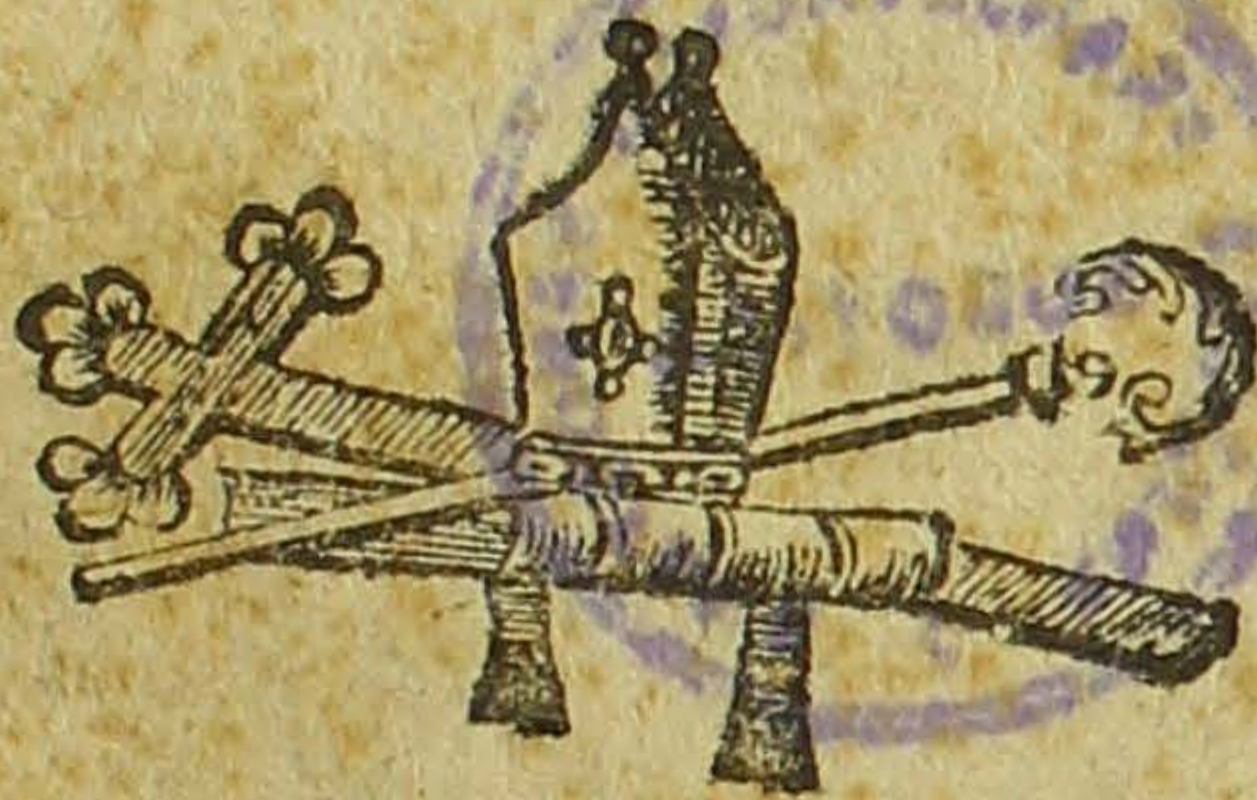
u Biskupiu Stolnih Cêrkvah, Bosan-
ske, illiti Djakovacske i Srimске zà-
konito ujedinenih,

Slicsnoricsno izveden, i od strane Srimskog'
Biskupata pokorno prikazan

P o

Antunu Mihalichu

S. Bogoslovja Naucsitelju, Okolisha Petrovara-
dinskog' Vice - Archi Diakonu, i Xùpe
Gradske u Petrovaradinu Paroku.

U NOVOM - SADU,

šlovima Pavla Jankovicha povlast. Knjigo - Pri-
tiskaoca. 1830.

R11-8°

Quam speciosi pedes evangelizantium pacem,
evangelizantium bona! Rom. 10, 15.

Quo Deus, et quo digna voeat fortuna sequa-
ris. Aeneid. 12.

Fried
1330.

Csudnovate nochi! zlamenitog' Sanka!

Prie jur' pònochi, do biloga danka!

Istom sinoch legó, i drimati pocse,

San mi ocsi stègo, i sànjati zacse.

Tàvnost niku vidim od Pannonskih Gorah, *

Nebo okom slidim po Slavonskih Dvorah.

Ovdi * kanda svitje, i zora se jàvlja,

Ondi * mràcsnost litje, na tugu se spràvlja.

Neima tamo Zvizde, nit' MISECA punnog',

Neima Neba gizde, znàk je Serdca tuxnog'!

Nit' je vidit polja, nit' zelenog' lista,

Sva su tàvna s'polja, tuxna Narav ista;

Nit' tu csuti glàsa, nit' pivaju ptice,

Nit' xitnoga klàsa nit' vidit' marvice;

Sve je kanda gluho, nit' veselog' lica,

Nisht' necsuje uho, ista suzna dica.

Je-

* Kod Stolnog' Biograda. * U Slavonii.

* Oko istog Stolnog' Biograda.

Jedno samo spazi, premda i to tãvno .

Nitko da odlazi, al' neznado jãvno

Tko je? kudal' ide? to znam dobro sãmo,

Da u kolla side, i vozi se ãmo.

Mlogi njega prate, al' su svi turovni,

Neche da se vrãte od placsa umorni.

Istom tutanj postã od Hintõvah mlogih,

Al' i mracsak ostã na toj tuxnoj Slogi.

Indi sada idu, i voze se hitno,

Svuda svitlost vidu, i putuju sritno.

I kad ãmo idu, sve vedrie biva,

Sad Danicu slidu, i Mìsec jim siva.

Suncu Zora, vrãta vech otvora bila,

Biser oko vrãta, zlatna su joj Krila,

Pak nam Jutro nosi, i Danak nam biva,

Millo svuda rossi, xedna Nãrav ziva.

Rumene se Gore priko nashih Vodah,*

Mislìim kanda gore, Pùk veseo hoda.

Sve je ovdi Slãvno, Sunce xãrko grie,

Al' je ondi tãvno sve se Nebo krie.

Ah

* Dunav, Drava, Sava. Glasovite Rìke, koje Slavoniu oblivaju, dicse, i korist joj nose.

Ah o Boxe milli! shto to biti mòra?

Zar se Nebo dili od Pannonskih Gorah?

Nebo od njih dili, il' kukavna Matti

Nad Jedincem cvili? kad ga triba slatti

Na dushmana Gràda, da s-prolitjem Kêrvi

Njega on savlàda, il' pogine pêrvi?

Il' Zàrucnik svoju ostavit' imade

Zàrucnicu, koju Bog mu imat' dade?

Il' Pastira Glávnog', nikog' Puka nesta,

U Kriposti Slávnog', i Dika mu presta?

Svakojàko gàtam, nit' dokucsit' mogu,

(Sinne samo fatam) ritku tu neslogu.

Trudim se ja tako, nit' pokoja imam,

Pitam svakojàko, nit' odgovor primam.

Al' se opet siti — k-Melpomeni slávnoj

Ovdi ja pohiti, Prorocsici glávnoj.

Melpomeno slávna od vrimenah stàrih,

Prorocsico glávna nad vàxnima stvàrih!

Gi Boginjo milla! sad mi molim, kàxi,

Nisil' ti shto snilla? nisul' Gornja, làxi?

Il' istinu vode? shto li, kako li je?

Il' se s-kim podvode? tko je taj, i gdi je?

Do-

Dosta Sinko! veli: jurve sve sad znadem,
 Shto ti Sêrdce xeli, evo da ti dadem.
 Ja sanjala nisam, nit' mi triba toga,
 Bûdna Boxica sam, i derxim se Boga,
 Ja vech naprid vidim, gdi, shto, kako biva,
 Boxje Svitte slidim, kano csista Diva.
 Sve sam prie znala neg' ti àmo dodje,
 Tu sama ja csekala, prie, neg' ti podje.
 Ovdi dakle stani, i poslushaj ricsi,
 Nitko ti nebrani, samo ti nevicisi.
 Tvoji sinko sànci mlogo zadêrxaju,
 Xalosti su znàci, al' i radost daju.
 Ona tàvnost tamo, i ostala tùga,
 Izrek jesu samo Sinovskoga dùga.
 Stolnog Biograda Sinci ondi cvile,
 Slàvnog' stàrog' Gràda, jer se oni dile
 Od Biskupa svoga, od Pastira Glavnog,
 Od svog' primilloga Otca, Roda slàvnog'.
 Ide SUCSICH PAVO plemenita Roda,
 O Ti moja Slavo! i sveg' tvog' Naroda!
 Ide àmo k-vami, ide u Djakovo,
 Da ostane s-vami, i da primi novo
 Biskupata brime, da ga sveto ravnà,
 Proslavi mu Ime, ucsi dilla pravnà.

Ile, alli stade, eno gledaj tamo

Gdi Blagosov dade, nit' je to sve samo;
On pozdravlja millo, pervo svoje Staddo,

Stàro, Mlàdo bilo, sve On prima rado;
Kuze ôko liva, al' On nepristaje,

Kripost On uliva, nauk svakom' daje.
Kato svi tuguju, nit' Ga pustit mogu,

Ondi Njega shtuju, vapech: o po Bogu!
Kàvit Njemu pràve xêljne uspomene,

Od ljubavi pràve, Serdce vech jim venne.
Alli tûga csim je, svuda ondi vecha,

Vecha kod vas tim je svud csekana srecha.
Kato kad' poidoshe sve svitlie biva,

Nigdi nezàjdoshe: veli ova Diva.
Slàvan je to Csovik, Lístak vashe Gore,

Slàvan bit' che navik tako svi govore.
Viran ti je Bogu, viran Càru Svomu!

Ljubi lipu slogu, mio On svakomu!
Viran Domovini, viran Svetom' Zvànju,

Vash On Jezik cini, u svakomu Znànju.
Licsjom, dillom móxan u Kriposti svakoj,

A izgledom sloxan u Pràvnosti sladkoj.
Gostoljuban k-tomu, i veselog' Lica,

Serdcu njegovomu, milla ista dica.

Zvizda Mu je Právda, ova Njega vodi,
 Samo ta s-Njim vlàda, njemu da ugodi.
 Krunna mu je Mudrost, ova Njega prati,
 Ta Razuma Vedrost, s-Njim se svud' uvrati.
 Od Naukah On je Zakrilitelj Slávni,
 I Mecenas to je, svakog' Dobra Glávni.
 Uvesti che Ucsno, On med' vami Druxstvo,*
 Premda bilo mucsno, za ukinit robstvo
 Od neznànja rùxnog', i Kraljestva tmine,
 Od sna takvog' tùxnog', da vam Sunce sine.
 Vinac od kripostih, na persimu lexi
 Svakojake versti, kud Mu serdce tèxi.
 Eto sad ti rekó tvojeg sànka Glávno
 Al' sve neizrekó, shto je ovdi slávno

Tko

* Jurve davno, ova vrucha xelja u Serdceu svakoga právoga, dobroga, i plemenito mislechega Domorodca kipi, da se u Slavonii Ucsno Druxstvo podigne, po koga trudu, bi se Jezik Slavonski utverdilo, i izverstio; lipa i koristna Znanja svake versti, u istom Jeziku, podigla i procvála, i tako Razum prosvitlio, a serdce oplemenilo, jednom Ricsjom, Narod naš ugladio. O kolika Dobra nebi iz takvog' Ucsnog' Druxstva pro-

Što bi sve kazao? esu' chesh vishe sutra,
Vishe neg' si znao, eto skoro jutra.
Kakom ova recse, pak odleti Zrakom
Kanda krila stecse, ode nikud mrakom.
Kak se zatim tergó, i zaneshen esúdim,
Sav se od strah stergo, i od sna se budim,
Kad ustá hitro, ter Prozoru stupi,
Jutro vidim bistro, a Narod se kúpi.
Razgovore glasne, 'tu napolju esujem,
Oprave su krásne, tuxnog' nisht' necsujem,
Svima rádost trepti na svakoga licu,
Mlogi zatim hlepti, da nakiti dicu.
Secsano se nose, u Tambure biju,
Dive plettu kose, með nje Cvitje viju.

Vin-

protekla, i po cilom Narodu razlila se, na
opchinsko sviuh dobro! Moxebit, da bi se
takvo Ucsno Druxstvo, najbolje, i najsrit-
nie u Djakovu ustaniti moglo. Svaki bi
doisto, u to ime, i na ovu slávnú odluku,
svoj dilak rado pruxio; a nasha Góspoda,
i (p. n.) Velikashi Slavonski, bi to josh
s-darexljiviom rukom esinili. Njiovo pako
pridobro Ces. Kral. Velicsanstvo bi k-to-
mu dragovoljno privolilo.

zkuh.org.rs

Vinci tu se plettu, put se granjem kitti,
 Odsvud glàsi lettu: Eto Biskup hiti.
 Hiti Biskup PAVO, hiti SUCSICH Slàvni,
 O Ti sjajna Glavo! Ti Pastiru Glàvni!
 Hiti u Djakovo, da Biskupat primi,
 Radostno je ovo, to nam tugu snimi;
 Hiti, jerbo gerli Zarucsnicu millu,
 Da se s-njom zagerli, tu ositja sillu,
 Da ispunni svaku dobrog dilla struku,
 Csegaradi jàku Bog Mu pruxa ruku —
 Te kad' zacsu glàse, plivam u vesèlju,
 Neznam skoro zase, jer mi punne xèlju.
 Ti o Divo jàsna! Ti Boxico moxna!
 Prorocsico kràsna! u besedi sloxna!
 Melpomene zlàto! gdi si? sad mi kàxi!
 Serdce moje zato Tebe ovdi tràxi,
 Da pozdravi tebe, dati fàlu dade,
 Stim razgali sebe, shto najbolje znade!
 Jer sad vidim jàvno, da je sve istina,
 Shto mi bishe tàvno — Istine si Stina.
 SUCSICH, Slàvno Ime, jurve k-nami dodje,
 I Djakovo s-Njime vech se dicsit podje.
 Triput blago njemu*! Blágo Domovini!
 Blágo Srimu svemu, milloj Otacsbini!

Cér-

*Djakovu, i ciloj Slavonii.

Cêrkvi Bóxjoj blágo! Blágo svem' Náródu!

To je právo Blágo Slavonskomu Rodu,
Shto od Neba dóbi, on toliku millost

Da u svakoj dòbi, sad mu cvate Kripost;
Cvate milla Kripost, cvatu lipa Znanja,

Sveta Bogoljubnost, duxnost nasheg Zvanja.

Ajde dakle Bratjo! poidmo svi Biskupu,

Tko se nebi svratjó Tolikomú Stupu?

Radujmose s-Njime, fálu Bogu dajmo!

Kripech Serdce s-time, Njega pozdravlajmo.

Plamen od Ljubavi neka sada gori,

Nek' se taj Dan slavi, dokle Svit govori.

Csiste neka xelje Njemu naprid idu,

Nashe nek' veselje, one opet slidu.

Zdrav nam' indi bio, o Pástiru milli!

I nad staddom bdio, Bogu da omilli.

Csuvaj, bráni ovo, od nezdrave pashe,

Staddo tvoje nóvo, da se Dúshe plashe

Od grihotte svake, od nerednog' dilla,

Svetog' Duha Zrake, csine serdca milla;

Serdca milla Bogu, milla Dobrom' Caru,

U tom' tad' Prilogu, svako zlo satàru.

Na odluku ovu molit' chemo Bóga,

Da Ti dade novu, Duha Nebeskoga

Po-

(12)

Pomoch onu Gòrnju, s-kom chesh svaka móchi,

Sillu razbit' dòljnju, i do Cilja dòchi.

Zdrav nam' dugo bio! xivi mlogo Litah

Mloge Ti broio, Dane ovog Svita!

Zlatne nek' Godine Jana, Tebi gode!

Smert prid Tobom gine, a Radosti rode!

V i v a t ! ! !

